

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofți Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Boico Victor și Plămădeală Ghenadie,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 februarie 2021, în cauza penală în privința inculpatului

Gheorghîș Nicolai xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.12.2017 - 29.09.2020;

Instanță de apel: 30.10.2020 - 24.02.2021;

Instanță de recurs: 17.06.2021 - 23.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 29 septembrie 2020, Gheorghîș Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea art.art.75, 78 Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul sumei de 27 500 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Gheorghîș Nicolai la 10 august 2017, aproximativ la orele 23:00, fiind înștiințat de Bozbei Liudmila, că în ograda blocului locativ nr. 5, situat pe str. Cosmonauților or. Vulcănești, fiului acestuia Macrin Dmitri, precum și nora acestuia, Macrin Corina, încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de comunitate, și cu încălcarea liniștii pe timp de noapte, săvârșesc acțiuni de huliganism, atunci el cu scop de a soluționa conflictul imediat a mers la locul indicat.

Ajungând la locul susmenționat și în ograda blocului locativ nr. 5, situat pe str. Cosmonauților or. Vulcănești, unde la văzut pe fiul său Macrin Dmitri, și aflând din spusele ultimului despre acțiunile ilicite săvârșite în privința lui din partea cetățeanului Ivanoglu Igori, iar de fapt erau acțiuni ilicite săvârșite față de ultimul din partea fiului lui Macrin Dmitri, și anume fiul se afla în loc public, încălcând grav ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de comunitate, neglijând normele morale recunoscute unanim și moralitatea, precum și tinzând de a atribui

rezonanță publică acțiunilor sale pentru ca fapta lui să fie auzită ori văzută, astfel ultimul ar fi încălcat liniștea altor cetățeni, totodată admitând în mod conștient o atare posibilitate de la acțiunile sale, și indiferent de faptul că la fața locului pentru a face ordinea publică deja a venise colaboratorii de poliție, a început a se exprima la fel în mod cinic în adresa cetățeanului Ivanoglu Igori, cu lexic nenormativ și necenzurat, care este înjurător atât după sens, cât și nerușinat după conținut, precum și a exprimat în adresa lui amenințări de răfuială, în prezența altor persoane civile și colaboratorilor de poliție, care se aflau în acest timp în ograda menționată.

Ulterior, Gheorghiş Nicolai, acționând cu deosebită obrăznicie și confirmând realitatea intențiilor sale numite mai sus, în prezența altor persoane civile și colaboratorilor de poliție, care se aflau la fața locului, pe neașteptate a aplicat o lovitură în regiunea feței lui Ivanoglu Igori, prin ce i-a cauzat durere fizică, iar apoi din nou a întreprins acțiuni pentru a-i cauza leziuni corporale cu pumnii, însoțind asemenea acțiuni ale sale prin exprimare cu cuvinte necenzurate grosolane, însă acțiunile nominalizate au fost prevenite de cetățeanul Orlioglo Nicolai, iar apoi și de colaboratorii de poliție IP Vulcănești, care au venit la locul vizat, cu scop de a restabili ordinea publică.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Gheorghiş Nicolai întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, huliganism, adică acțiuni intenționate, ce încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

3. Avocata Topal Feodora în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gheorghiş Nicolai să fie achitat.

În motivarea cerințelor sale apărarea a invocat că, sentința primei instanțe este neîntemeiată și urmează a fi casată deoarece drept bază probatorie a învinuirii pe prezenta cauză penală în cadrul urmăririi penale, a constituit exclusiv declarațiile martorilor și părții vătămate. Însă, menționează că martorii și partea vătămată audiați în cadrul cercetării judecătorești nu au confirmat uniform vinovăția inculpatului.

Apărarea evidențiază că, prima instanță în pct.33 din sentință a indicat că vinovăția inculpatului Gheorghiş Nicolai în săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art.287 alin.(1) Cod penal și-a găsit confirmare în cadrul dezbaterilor judiciare și este suficientă pentru a-l recunoaște vinovat. Însă, prima instanța nu indică prin care anume probe s-a confirmat vinovăția inculpatului, or sau folosit doar fraze și noțiuni generale, ceea ce este inadmisibil.

De asemenea, avocatul a remarcat că, prima instanță a ignorat declarațiile date în instanță atât de martori cât de partea vătămată, care afirmă univoc, că nu erau nici cuvinte necenzurate, nici amenințări, nici lovituri din partea lui Gheorghiş Nicolai. Colaboratorii de poliției au venit la fața locului odată cu inculpatul Gheorghiş Nicolai și nu Orlioglo Nicolai a stat între cel condamnat și cel pățimit, ci colaboratorul de poliție V. Popazov, care afirmă, că toate a auzit și toate a văzut, cum s-a comportat inculpatul, că nu au fost din partea ultimului careva agresiune și cuvinte necenzurate.

Apărarea a conchis că, analizând declarațiile martorilor și declarațiile părții

vătămate date în prima instanță, precum și ținând cont de raportul de expertiză medico-legală nr.579 din 11.08.2017 (f.d.46), potrivit căruia pe corpul părții vătămate Ivanoglu Igori nu au fost stabilite careva leziuni corporale, apărarea ajunge la concluzia univocă, că nici un indiciu calificativ al componentei infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal în acțiunile lui Gheorghiş Nicolai nu există, în acțiunile lui lipsește componenta infracțiunii, de aceea consideră, că este necesar ca ultimul să fie achitat. Iar argumentele instanței referitor la vinovăția lui Gheorghiş Nicolai le consideră neîntemeiate și inventate, care contravin materialelor acestei cauze penale.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 februarie 2021, a fost admis apelul, casată integral sentința și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetată procedura pe cauza penală de învinuire a lui Gheorghiş Nicolai în comiterea infracțiunii, prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal din motiv că, fapta inculpatului constituie o contravenție, prevăzută de art.69 alin.(1) Cod contravențional (în redacția de până la 09.12.2018). Cu eliberarea de răspundere contravențională a lui Gheorghiş Nicolai, în legătură cu expirarea termenului pentru tragere la răspundere contravențională.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere eronată probelor administrate și prezentate de către părți și neîntemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Gheorghiş Nicolai în comiterea infracțiunii, prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal, și respectiv acțiunile ultimului de asemenea au fost încadrate în mod eronat de acuzarea de stat.

Instanța de apel a constatat că, probele prezente la materialele cauzei nu certifică săvârșirea de către inculpat, a infracțiunii ce i se incriminează, prevăzută de art.287 alin.(1) Cod penal, deoarece atât prin conținutul declarațiilor martorilor menționate mai sus, cât și prin rezultatele raportului de expertiză medico-legală nr. 579 din 11.08.2017, pe numele părții vătămate Ivanoglu Igori, prin care s-a stabilit lipsa leziunilor corporale la partea vătămată (f.d.45), nu se constată, că pe 10 august 2017 în ograda blocului locativ nr. 5, situat pe str. Cosmonauților or. Vulcănești inculpatul Gheorghiş v a aplicat o lovitură părții vătămate Ivanoglu Igori.

După cum rezultă din teoria dreptului penal, ca obiect nemijlocit al infracțiunii prevăzute de art.287 Cod penal, urmează să fie recunoscută ordinea publică ca una dintre domeniile de siguranță publică. Obiect suplimentar figurează inviolabilitatea fizică, sănătatea omului, dreptul de proprietate al persoanelor fizice și juridice.

Reiterând prevederile art.art.8 alin. (3), 389 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel a evidențiat că, declarațiilor părții vătămate Ivanoglu Igori, date în ședința de judecată a primei instanțe, ultimul nu susține declarațiile expuse anterior la etapa urmăririi penale și menționează că, " Gheorghiş Nicolai a întrebat pe Ivanoglu Igori, de ce el l-a lovit sau a încercat să ridice mâna asupra lui, or l-a atins pe Ivanoglu Igori pe umăr. Colaboratorii de poliție au stat în fața lor, după aceea ei toți s-au dus la spital. Partea vătămată Ivanoglu Igori nu are careva pretenții morale față de inculpat și solicită instanței ca Gheorghiş Nicolai să nu fie tras la răspundere penală. De asemenea solicită instanței să fie închis dosarul. Totodată, partea vătămată a explicat că, inculpatul Gheorghiş Nicolai l-a atins tangențial poate în regiunea umărului, a fost învâlmășeală."

Instanța de apel a subliniat că, în conformitate cu prevederile art.389 alin.(3)

Cod de procedură penală, declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.art.109 și 110 Cod de procedură penală, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, ținând cont de prevederile legislației procedurale, la fel reieșind din ansamblul probelor cercetate, instanța de apel a ajuns la concluzia, că nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate Ivanoglu Igori, date de ultimul la etapa urmăririi penale.

Prin urmare, instanța de apel a evidențiat că, drept probe, ce certifică aplicare de către inculpat a loviturii asupra părții vătămate Ivanoglu Igori, sunt declarațiile martorului N. Orlioglo, care a explicat în prima instanță, că "când Popazov vorbea cu Ivanoglu, în acest moment a venit inculpatul și a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței. Fără a explica careva motive". Însă, instanța de apel consideră că aceste declarații ale martorului N. Orlioglo nu își găsesc confirmare în ansamblu cu probele prezente la caz, din care motive nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare în privința lui Gheorghiş Nicolai, în deosebi că, părțile indică despre careva relații ostile stabilite anterior între inculpat și martorul N. Orlioglo.

Concomitent cu aceasta instanța de apel a mai menționat că, V. Popazov a explicat că, " N. Gheorghiş în prezența lui V. Popazov nu a aplicat lovituri nimănui".

Astfel, instanța de apel a conchis ca fiind drept întemeiate argumentele părții apărării referitor la faptul, că lipsesc temeiuri de a considera că, în circumstanțele indicate în rechizitoriu inculpatul Gheorghiş Nicolai a aplicat o lovitură părții vătămate Ivanoglu Igori, or partea acuzării nu a prezentat probe ce combat această afirmație a părții apărării.

Cu referire la declarațiile martorului N. Hiora precum că, „partea vătămată a confirmat faptul că, tata lui D. Macrin, adică inculpatul a aplicat o lovitură părții vătămate în ziua săvârșirii infracțiunii, instanța de apel le dă o apreciere critică deoarece ele nu au un caracter probatoriu pentru învinuirea inculpatului Gheorghiş Nicolai în aplicarea loviturii părții vătămate. Or, martorul cunoaște aceste circumstanțe din spusele părții vătămate, și nu a văzut sau auzit nemijlocit circumstanțele celor întâmplate.

În asemenea circumstanțe instanța de apel a considerat, că în cazul dat fapta inculpatului nu conține elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, dar conține elementele contravenției prevăzute de art.69 alin.(1) Cod contravențional (în redacția de până pe 09.12.2018), întrucât la locul stabilit al infracțiunii s-a produs un conflict între inculpat și pătimit.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a conchis că, vinovăție inculpatului Gheorghiş Nicolai în insultarea publică a părții vătămate Ivanoglu Igori, la 10 august 2017 în ograda blocului locativ nr.5, situat pe str. Cosmonauților or. Vulcănești, la domiciliul fiului acestuia D. Macrin și norii sale C. Macrin se confirmă chiar de către inculpat, care a explicat, că clarificarea relațiilor cu partea vătămată Ivanoglu Igori a avut loc, precum și prin declarațiile martorilor și materialele cauzei penale.

Atât partea vătămată Ivanoglu Igori, cât și martorii N. Orlioglo și N. Hiora au

confirmat că, Gheorghiş Nicolai se exprima înjurător în adresa părții vătămate cu cuvinte necenzurate (în limba găgăuză). Totodată, Gheorghiş Nicolai a ridicat mâna asupra părții vătămate, atingând umărul ultimului.

Totodată, instanța de apel a explicat că caracterul public al insultei pricinuite se exprimă prin aceea că cuvintele și acțiunile, ce defăimează onoarea și demnitatea persoanei, devin cunoscute oamenilor din jur. Probarea insultei publice este condiționată de existența martorilor și corpurilor delictive, confirmată prin probe la caz și de martori oculari ai conflictului, ce s-au adunat într-un loc public.

Așadar, instanța de apel a constatat, că inculpatul Gheorghiş Nicolai la 10 august 2017, aproximativ ora 23:00 în ograda blocului locativ nr.5, situat pe str. Cosmonauților or. Vulcănești în timpul clarificării circumstanțelor conflictului, apărut între fiul D. Macrin, nora C. Macrin și partea vătămată Ivanoglu Igori, exprimându-se cu lexic necenzurat, care este înjurător și indecent, a pricinuit insultă publică cu cuvinte și acțiuni, sub formă de ridicare a mâinilor asupra lui, ce-i umilește onoarea și demnitatea părții vătămate.

Instanța de apel a reținut că, prin acțiunile sale Gheorghiş Nicolai a comis o contravenție, prevăzută de art.69 alin.(1) Cod contravențional (în redacția de până pe 09.12.2018), injuria, adică vorbele sau faptele care lezează onoarea și demnitatea persoanei.

Reiterând prevederile art.332 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a explicat că în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova. Concomitent cu încetarea procesului penal, instanța ia măsurile respective prevăzute în art.art.54 și 55 Cod penal, precum și decide asupra chestiunilor prevăzute în art.285 alin.(6) Cod de procedură penală.

În final, instanța de apel a conchis că procedura pe cauza dată urmează să fie încetată în conformitate cu cerințele art.332 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală și concomitent cu aceasta soluționând cauza conform prevederilor Codului contravențional, instanța de apel a stabilit că inculpatul Gheorghiş Nicolai urmează să fie eliberat de răspundere contravențională în legătură cu expirarea termenului pentru tragere la răspundere contravențională, prevăzută de art.30 Cod contravențional.

5. Procurorul, în temeiul pct.6), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale acuzarea invocă că, instanța de apel a ajuns la concluzia privind recalificarea acțiunilor inculpatei, fără să fie făcută o analiză a fiecărei probe prezentate de către acuzarea, fără aprecierea lor în mod corespunzător, conform art.101 Cod de procedură penală, fiecare separat și toate probele în coroborare, așa cum a făcut prima instanță, atât probelor cercetate în cadrul cercetării judecătorești, cât și cele administrate în cadrul urmăririi penale.

În acest context, acuzarea menționează faptul că, instanța de apel nu a analizat și nu a apreciat în mod cuvenit declarațiile făcute de către partea vătămată Ivanoglu Igori la faza de urmărire penală, martorii Hiora Natalia și Orlioglu Nicolai.

Acuzarea reține că, fiind audiat la urmărirea penală la data de 28.08.2017, partea vătămată Ivanoglu Igori a declarat că, Gheorghis Nicolai s-a apropiat de el și s-

a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa lui și ia aplicat o lovitură în regiunea feței. Gheorghis Nicolai a dorit să continue acțiunile sale, însă a fost oprit de V. Orlioglo care îl ținea pe inculpat și nu îi permitea să aplice lovituri în continuare. Declarațiile părții vătămate Ivanoglu Igori au fost date citirii în cadrul examinării cauzei în prima instanță și acesta a confirmat faptul că, într-adevăr a depus astfel de declarații și, fiind la medicul-legist a comunicat faptul că lovitura a fost aplicată în regiunea feței. Mai mult, indică că conform raportului de constatare nr.579 din 11.08.2017, cet. Ivanoglu Igori avea dureri în regiunea obrazului din stânga.

De asemenea, notează că potrivit declarațiilor martorului Orlioglo Nicolai, care fiind audiat în prima instanță a confirmat faptul prezenței la față locului în timpul conflictului care a avut loc în or. Vulcănești, str. Cosmonaov 5/13 și a comunicat că, a văzut cum Gheorghis Nicolai s-a apropiat de Ivanoglu Igori, exprimându-se cu cuvinte în limba găgăuză, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, fără să explice ceva.

În același context, evidențiază că de fiecare dată, fiind audiați, în decurs de 3 ani, partea vătămată Ivanoglu Igori și martorii N. Orlioglo, N. Hiora au depus declarații analogice, consecutive pe care partea acuzării și prima instanță le-a considerat și apreciat ca fiind veridice și care corespund circumstanțelor cauzei.

Reieșind din cele reliefate, acuzarea consideră că nici într-un fel nu este argumentată soluția instanței de apel privind reținerea ca fiind veridice a declarațiilor depuse de partea vătămată în prima instanță și nu a celor din cadrul urmăririi penale. Mai mult, susține că declarațiile părții vătămate depuse la urmărirea penală nu a fost supuse analizei și aprecierii corespunzătoare de către instanța de apel, în pofida faptului că acuzarea a făcut referirea anume la aceste declarații și a solicitat ca ele să fie luate în considerație la emiterea deciziei.

Comunică că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, era imperios de a fi supuse analizei și aprecierii toate probele acumulate în dosar, dar nu parțial, așa cum a procedat la caz instanța de apel.

În final, acuzarea a conchis că, soluția recalificării acțiunilor inculpatului a reieșit din respingerea majorității probelor administrate pe caz fără o motivare întemeiată și legală. Astfel, instanța de apel nu a luat în considerație toate probele administrate la caz, fapt ce a dus la concluzia că, deși la materialele cauzei sunt prezentate un șir de probe, instanța fără a le aprecia, a recalificat acțiunile inculpatului.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și menținerea sentinței, când apelul a fost greșit admis.

Tot aici, urmează a fi reiterate și stipulările din art.434 Cod de procedură penală, unde este indicat că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art.414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

Totodată, potrivit art.101 alin.(4) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe, la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Din analiza textelor de lege pre-citate, se conchide că, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate. Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Colegiul penal lărgit reține că, în susținerea recursului s-au invocat temeiurile prevăzute de pct.6) și 12) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În urma lecturării textului deciziei, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate și în acest context ține să menționeze următoarele.

În primul rând, Colegiul penal lărgit relevă că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să prezinte raționamente clare ce au stat la baza răsturnării soluției de condamnare în baza art.287 alin.(1) Cod penal. Or, instanța de apel nu s-a clarificat asupra divergențelor apărute în declarațiile părții vătămate Ivanoglu Igori, precum și a martorilor Orioglo Nicolai și Hiora Natalia, însă a ajuns la concluzia că inculpatul

Gheorghiş Nicolai nu a aplicat nici o lovitură părții vătămate.

Mai mult, instanța de recurs reține că a rămas fără apreciere și raportul de constatare nr. 579 din 11.08.2017, potrivit căruia Ivanoglu Igori avea dureri în regiunea obrazului din stânga (f.d.45).

Având în vedere cele reținute, Colegiul penal lărgit conchide că, motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecății, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia (Hirvisaari c. Finlandei, (2001) § 30).

În acest context, instanța este obligată la examinarea probelor care confirmă vinovăția sau nevinovăția persoanei, să-și argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor înaintate atât de către învinuire, cât și cele de apărare.

În orice caz, se supun analizei toate probele, indiferent de faptul că sunt cuprinse în dosarul penal sau prezentate de către părți în ședință.

Or, conform prevederilor art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1)-(4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera statistic probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate în decizie, poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, însă, așa cum

examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Din circumstanțele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel deficitar și-a motivat soluția, încălcând prevederile art.414, 496-499 Cod de procedură penală, prin ce s-a comis erori de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel.

În al doilea rând, Colegiul penal lărgit apreciază drept întemeiate argumentele primei instanțe precum că „, probele, argumentele și dovezile prezentate de acuzatorul de stat, în totalitate și din punct de vedere al contradictorialității, indică asupra faptului că vinovăție inculpatului de comiterea a infracțiunii incriminate și-a găsit confirmarea”.

În acest sens, fiind reținute de către prima instanță declarațiile părții vătămate Ivanoglu Igori care la faza de urmărire penală a declarat că Gheorghis Nicolai s-a apropiat de el și exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa lui ia aplicat o lovitură în regiunea feței, declarații care au fost date citirii în cadrul examinării cauzei în prima instanță și partea vătămată a confirmat faptul că, într-adevăr a depus astfel de declarații.

Totodată, fiind la medicul legist ultimul a comunicat faptul că lovitura a fost aplicată în regiunea feței.

De asemenea, prima instanță a reținut și declarațiile martorului Orioglo Nicolai care fiind audiat în prima instanță a confirmat faptul prezenței la fața locului în timpul conflictului care a avut loc în or. Vulcănești, str. Cosmonauților 5/13 și a comunicat că, a văzut cum Gheorghis Nicolai s-a apropiat de Ivanoglu Igori și exprimându-se cu cuvinte în limba găgăuză, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței, fără să explice ceva.

Suplimentar, prima instanță a mai stabilit că poziția inculpatului Gheorghis Nicolai este îndreptată spre apărare și urmărește scopul de a evita răspunderea penală pentru infracțiunea incriminată.

Astfel, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, prima instanță corect a conchis că în acțiunile inculpatului Gheorghis Nicolai sunt întrunite elementele componente infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(1) Cod penal.

În consecință, Colegiul penal lărgit conchide că erorile admise de către instanța de apel cad sub incidența temeiurilor stipulate în art.427 alin.(1) pct.6) și pct.12) Cod de procedură penală și urmează a fi corectate de instanța de recurs, prin admiterea cererii de recurs, casarea totală a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 februarie 2021 și menținerea sentinței Judecătorei Comrat, sediul Vulcănești din 29 septembrie 2020, prin care Gheorghis Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal.

8. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 24 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe *Gheorghiş Nicolai xxx*, cu menținerea sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești din 29 septembrie 2020.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 ianuarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Boico Victor

Plămădeală Ghenadie